

med Nette krævede, at Sagen skulde bringes frem, og vi have derfor heller ikke ligget paa den lade Side, men stadig haft vore Tanker paa dette Lovforslag. Men vi have ikke mærket noget til, at andre i lige saa omfattende Grad have tænkt paa det. Efter at jeg havde modtaget en indtrængende Opfordring fra vore Organisationer om at bringe et Lovforslag frem, idet de vidste, at vi havde udarbejdet et Forslag som et Slags Endringsforslag til anden Behandling af det forrige, men ikke ladet det komme frem den Gang, krævede de, at vi skulde rette en Forespørgsel her i Tinget for at høre, hvorledes Regeringen stillede sig, om den havde skrindlagt denne Sag eller tænkte paa at bringe den frem paa ny. Men da vi stode umiddelbart foran et Valg, rettede jeg ikke nogen Forespørgsel om dette for Arbejderne saa vigtige Spørgsmaal, og jeg haaber, at ærede Medlemmer, der altid bekyrde os Socialdemokrater for at ville have Valgnummere, ikke ville gøre det i dette Tilfælde. Jeg henvendte mig derimod til den ærede Indenrigsminister og forespurgte, om Regeringen havde skrindlagt Sagen, eller om der var et Forslag under Udarbejdelse, og naar vi i saa Fald kunde vente at saa det fremfat her i Tinget. Den ærede Minister svarede, at denne Sag var af en saa omfattende Natur, at han endnu ikke havde haft Lejlighed til tilstrækkelig at sætte sig ind i den og derfor ikke kunde give noget Løfte om at fremsætte et Forslag om Ulykkesforsikring i den kommende Samling. Og Ministeren søjede til, at selv om jeg her i Tinget rettede en Forespørgsel herom, vilde han ikke kunne give noget andet Svar. Ærede Medlemmer ville altsaa se, at Arbejderne fra Regeringens Side have faaet det Svar, at vi ikke kunde vente i den kommende Samling at saa noget Forslag til en Ulykkesforsikring forelagt. Det ærede Medlem fra Aalborg, og det ærede Medlem (S. C. Christensen), der har taget Arv efter det tidligere ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg), som havde indbragt Forslaget tidligere i Tinget, have heller ikke rørt ved denne Sag. Der var derfor ikke andet for os at gøre end at forsøge paa selv at bringe dette Spørgsmaal frem, da vi ikke kunde vente, at den høje Regering vilde gøre det, i alt Fald ikke inden for den Tidsfrist, som vi ønskede. Det er det, vi nu have gjort, vi have bragt denne store Sag frem til Diskussion og vakt saa stor Interesse for den, at vi have kunnet diskutere den i flere Dage. . . (Udfrydelse). Ærede Medlemmer maa dog indrømme, at det er vort Forslag, som er blevet indbragt først, og som har

givet Anledning til den hele Diskussion. Saa ere de Herrer komne bag efter med deres Forslag, og det have de jo selvfølgelig Lov til, hvis de have den samme Interesse for denne Sag som vi, have den samme Grund til at paaskynde den; men det er faktisk ikke dem, der ere komne frem med Sagen. Det kan imidlertid for saa vidt være det samme. Sagen er jo kommen frem. Vort Lovforslag er maaske mangelfuldt, det kan være. Men jeg har ogsaa nogen Erfaring om, hvorledes Lovforslag ere og have været, naar de ere blevne forelagte her paa Tingets Bord, saa vel fra Regeringens som fra private Forslagsstilleres Side. Det er meget sjældent, at et Forslag er forelagt og behandlet her i Tinget, uden at Forslagsstilleren har sagt, saaledes som ogsaa vor Ordfører her: Vi haabe, at dette Forslag maa være et Grundlag, hvorpaa der kan arbejdes videre, selv om ikke alle kunne forenes om det, saaledes som det her foreligger. Naar derfor det ærede Medlem fra Aalborg og andre forelaste os, at vi ikke have tænkt os, hvad det foreliggende Forslag i Virkeligheden er, at vort Forslag ikke er udtømmende nok, ikke godt nok, at det er ikke tilstrækkelig beregnet, ikke har det solide Grundlag, som et Lovforslag bør bygge paa, forekommer det mig, at man dømmes os paa en noget anden Maade, end man dømmes andre. Man er her uretfærdig imod os. Foruden med den højtærede Minister har jeg ikke sjældent forhandlet denne Sag med det ærede Medlem fra Aalborg, og jeg har glædet mig over at forhandle denne Sag med ham til Tider, hvor han selv har givet Anledning dertil. Det ærede Medlem var saaledes Vidne til, at jeg i sin Tid spurgte den nuværende Trafikminister, om han ikke mere havde Interesse for denne Sag, hvilket gav Anledning til, at det ærede Medlem og jeg kom til at forhandle om Sagen. Nu da vort Forslag ligger paa Tingets Bord, talte jeg atter med det ærede Medlem paa hans egen Foranledning, og hvad sagde det ærede Medlem saa til mig om vort Forslag? Han sagde: Jeg kan ikke forstaa, at De i sin Tid ikke gik med til det Forslag, som Berg indbragte. Det vilde i en ganske anden Grad gavne Arbejderne, stille dem anderledes frit og uafhængigt end Deres Forslag. De foreslaa, sagde han, i Deres Forslag en Statsanstalt, som skal have med Udøvelsen af denne Lov at gøre. Men hvorledes vil en saadan Statsanstalt, sagde det ærede Medlem, komme til at virke over for Arbejderne? Den vil virke paa samme Maade som alle Statsanstalter, efter strengt reglementariske Bestemmelser; nøjagtigt, koldt